

La pedra seca de Rellinars

Vallès Occidental

Distància: 4,2 km **Durada:** 2 h. Itinerari circular fàcil, senyalitzat amb marques de color lila.

Ens dirigim a Rellinars per la carretera B-122 on hi arribem per la sortida de Sant Vicenç de C. de la C-16, i prenem per la desviació de l'esquerra en arribar a Castellbell. En arribar a Rellinars, prenem pel carrer que va just per sota de l'ajuntament (que queda a la nostra dreta i a nivell més alt), passa per un pont, deixa un vell molí de fàbrica a l'esquerra i ens du a l'església parroquial deixant el cementiri a la dreta.

Iniciem l'excursió a l'aparcament que trobem darrera de l'església. Des de l'aparcament veiem les masies del Gibert de Baix, habitada, i de les Ferreres (amb la seva capella), abandonada, a on ens dirigim pel camí asfaltat senyalitzat amb les marques lila del nostre itinerari. Creuem el torrent per un pontet de pedra i arribem a les dues masies.

Seguim pel camí asfaltat que passa entre els dos masos i davalla fins el torrent de l'Esbarzer, que creuem. Passat el torrent, tombem a la dreta i l'anem remuntant pel marge dret. Podem veure, a la dreta i enlairat, el mas del Gibert de Dalt i, a la vora del torrent, la font senyalitzada com FONT DEL ESBARZER BULLIDORS (sic).

La pista, amb els senyals de color lila, va resseguint el torrent i el creua un parell de vegades més. Una fita que ens indica el curt sender a mà esquerra que en forta pujada ens du a la barraca de pedra ben conservada d'en Pere Baqué. Des de la seva porta es poden observar en els seus voltant altres barraques de vinya.

Tornem a la pista i seguim remuntant el torrent.

La pista es bifurca. Prenem l'itinerari de mà dreta i, deixant a l'esquerra una tanca verda, creuem el torrent de la Font del Bosc, seguint sempre les marques de color lila.

La pista segueix ara el torrent de Casajoana, i el creua diverses vegades. Pel camí anem veient restes de murs de pedra i barraques, i passem pel davant de l'indicador del Casot, runes d'origen desconegut.

Poc després creuem el torrent i més endavant trobem una barraca més a l'esquerra, una mica apartada del camí. A prop d'ella, senyalitzada, trobem a l'esquerra la desviació de la curiosa font del Càntir, en una cova sota una balma.

L'aigua regalima del sostre, des d'un càntir que s'hi ha encastrat fins una petita ribella. Hi arribem després d'una hora de camí.

Tornem a la pista principal, veient sobre la muntanya de l'altre costat del torrent el mas de Casajoana on ens dirigirem. Per això prenem cap a l'esquerra, seguint les indicacions.

Aviat trobem a l'esquerra una barraca ben conservada amb restes de murs al damunt seu.

Poc més endavant, una fita indica la situació de la barraca

rectangular de Casajoana a la dreta del camí. Está situada a un nivell inferior i just al costat del camí, mig oculta per la vegetació, però en veiem clarament el sostre i la xemeneia. És la barraca més alta que visitem, amb volta de base circular que s'adapta a la planta quadrada per mitjà de pedres en petxina, i té uns prestatges.

Tornem a la pista, que poc després gira a l'esquerra per passar el torrent de Casajoana i segueix pujant en sentit contrari.

Així arribem al mas Casajoana, amb vistes sobre Montserrat, i iniciem el descens per l'altra vessant. La pista ens porta sense problemes al punt de partida.

